

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РЕШЕНИЕ 2008/615/ПВР НА СЪВЕТА

от 23 юни 2008 година

за засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 30, параграф 1, букви а) и б), член 31, параграф 1, буква а), член 32 и член 34, параграф 2, буква в) от него,

като взе предвид инициативата на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Словения, Словашката република, Италианската република, Република Финландия, Португалската република, Румъния и Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) След влизането в сила на Договора между Кралство Белгия, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия и Република Австрия относно засилването на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма, трансграничната престъпност и незаконната миграция (наричан по-долу „Договора от Прюм“), настоящата инициатива се представя, след консултации с Европейската комисия, в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейския съюз, с цел включване на съдържанието на разпоредбите на Договора от Прюм в правната рамка на Европейския съюз.

(2) Заключениеята от заседанието на Европейския съвет в Тампере през октомври 1999 г. потвърдиха необходимостта от подобряване на обмена на информация между компетентните органи на държавите-членки с цел разкриване и разследване на нарушения.

(3) В Програмата от Хага за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз от ноември 2004 г. Европейският съвет изтъкна своето убеждение, че за тази цел е необходим новаторски подход към трансграничния обмен на информация в областта на правоприлагането.

(4) В тази връзка Европейският съвет заяви, че обменът на подобна информация следва да отговаря на условията, приложими към принципа на наличност. Това означава, че когато за изпълнение на служебните си задължения служител на правоприлагащ орган в една държава-членка на Съюза се нуждае от информация, той може да я получи от друга държава-членка и че правоприлагащите органи в държавата-членка, която притежава дадената информация, я предоставят за заявеното ѝ предназначение, вземайки предвид нуждите на висящите разследвания в тази държава-членка.

(5) Европейският съвет определи 1 януари 2008 г. за краен срок за постигане на тази цел на Програмата от Хага.

(6) С Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета от 18 декември 2006 г. за опростяване на обмена на информация и сведения между правоприлагащите органи на държавите-членки на Европейския съюз ⁽²⁾ вече бяха установени правилата, според които правоприлагащите органи на държавите-членки могат бързо и ефективно да обменят налична информация и сведения с цел провеждане на наказателни разследвания или наказателни разузнавателни операции.

(7) В Програмата от Хага за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието същевременно се изтъква, че следва да се използва целият потенциал на новите технологии, както и че следва да има реципрочен достъп до националните бази данни, с уговорката, че нови централизирани европейски бази данни следва да се създават единствено въз основа на проучвания, доказали полезността си.

⁽¹⁾ Становище от 10 юни 2007 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 89.

- (8) За ефективното международно сътрудничество е от изключително значение възможността за бърз и ефикасен обмен на точна информация. Целта е да се въведат процедури за насърчаване на бърз, ефикасен и нескъп начин за обмен на данни. За целите на съвместното използване на данни тези процедури следва да подлежат на отчетност и да включват подходящи гаранции по отношение на точността и сигурността на данните по време на предаването и съхранението им, като се предвиждат и процедури за записване на обменените данни и ограничения върху използването на обменената информация.
- (9) Тези изисквания са изпълнени от Договора от Прюм. За да се изпълнят съществени изисквания на Програмата от Хага за всички държави-членки в поставените от нея срокове, разпоредбите на основните части от Договора от Прюм следва да станат приложими за всички държави-членки.
- (10) Следователно настоящото решение съдържа разпоредби, които се основават на основните разпоредби на Договора от Прюм и са предназначени да подобрят обмена на информация, чрез който държавите-членки си предоставят взаимно права на достъп до своите автоматизирани файлове с ДНК анализи, автоматизирани системи за дактилоскопична идентификация и данни за регистрацията на превозните средства. Когато става въпрос за данни от националните файлове с ДНК анализи и автоматизирани системи за дактилоскопична идентификация, системата на принципа „има/няма попадение“ следва да позволява на търсещата държава-членка, като втора стъпка, да изиска конкретни свързани лични данни от държавата-членка, администрираща файла, и когато е необходимо, да изиска допълнителна информация чрез процедури за взаимна помощ, включително приетите по силата на Рамково решение 2006/960/ПВР.
- (11) Това ще ускори значително съществуващите процедури, защото ще даде възможност на държавите-членки да установят дали някоя от останалите държави-членки разполага с нужната ѝ информация и ако е така, коя от тях.
- (12) Трансграничното сравняване на данни следва да разкрие ново измерение в борбата с престъпността. Информацията, получена чрез сравняване на данните, следва да предложи на държавите-членки нови подходи за разследване и по този начин да се превърне във важен фактор, подпомагащ дейността на техните правоприлагащи и съдебни органи.
- (13) Правилата се основават на свързването в мрежа на националните бази данни на държавите-членки.
- (14) При съблюдаване на определени условия държавите-членки следва да могат да предоставят лични и нелични данни с оглед подобряване обмена на информация във връзка с предотвратяването на престъпления и опазването на обществения ред и сигурността във връзка с големи събития с трансгранично измерение.
- (15) При прилагането на член 12 държавите-членки могат да решат да дадат приоритет на борбата срещу тежките престъпления, имайки предвид ограничения наличен технически капацитет за предаване на информация.
- (16) В допълнение към подобряването на обмена на информация е необходимо да се регламентират и другите форми на по-тясно сътрудничество между полицейските органи, по-специално посредством съвместни операции за сигурност (например съвместни патрули).
- (17) По-тясното полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси трябва да бъде съчетано със зачитане на основните права, по-специално правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, което следва да се гарантира чрез специални договорености за защита на данните, които следва да са съобразени със специфичното естество на различните форми на обмен на данни. Такива разпоредби за защита на данните следва да вземат предвид спецификата на трансграничния онлайн-достъп до бази данни. Тъй като при режима на онлайн-достъп държавата-членка, администрираща файла, няма възможност да прави предварителни проверки, следва да е налице система, която да осигури последващ (*post hoc*) мониторинг.
- (18) Системата на принципа „има/няма попадение“ предвижда структура за сравняване на анонимни профили, където допълнителните лични данни се обменят само след попадение, като предоставянето и получаването на тези данни се урежда от националното законодателство, включително от правилата за правна помощ. Тази уредба гарантира адекватна защита на данните, като се има предвид, че предоставянето на лични данни на друга държава-членка изисква подходящо ниво на защита на данните от страна на получаващите държави-членки.
- (19) Имайки предвид обширния обмен на информация и данни в резултат на по-тясното полицейско и съдебно сътрудничество, настоящото решение има за цел да гарантира подходящо равнище на защита на данните. То съблюдава степента на защита, предвидена за обработване на лични данни от Конвенцията на Съвета на Европа за защита на физическите лица при автоматизираната обработка на лични данни от 28 януари 1981 г., допълнителния протокол към нея от 8 ноември 2001 г., както и принципите на Препоръка № R (87) 15 на Съвета на Европа относно използването на лични данни в полицейския сектор.

(20) Предвидените в настоящото решение разпоредби за защита на данните включват освен това принципите за защита на данните, които бяха необходими поради липсата на рамково решение относно защитата на данните в третия стълб. Настоящото рамково решение следва да се прилага спрямо цялото пространство на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, при условие че осигурява степен на защита на данните, която не е по-малка от защитата, предвидена от Конвенцията на Съвета на Европа за защита на физическите лица при автоматизираната обработка на лични данни от 28 януари 1981 г. и допълнителния протокол към нея от 8 ноември 2001 г., като взема предвид Препоръка № R (87) 15 от 17 септември 1987 г. на Комитета на министрите към държавите-членки относно използването на данни в полицейския сектор, както и случаите, в които няма автоматизирана обработка на данни.

(21) Тъй като целите на настоящото решение, по-специално подобряването на информационния обмен в Европейския съюз, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от отделните държави-членки поради трансграничното естество на борбата с престъпността и на въпросите на сигурността, поради което държавите-членки са длъжни да разчитат една на друга в тези области, и следователно тези цели могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Европейския съюз, Съветът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за създаване на Европейската общност, на който се позовава член 2 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в член 5 от Договора за ЕО, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(22) Настоящото решение зачита основните права и спазва принципите, установени по-специално в Хартата на Европейския съюз за основните права,

РЕШИ:

ГЛАВА 1

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 1

Цел и обхват

Чрез настоящото решение държавите-членки възнамеряват да засилят трансграничното сътрудничество по въпросите, уредени в дял VI от Договора, по-специално обмена на информация между органите, отговарящи за предотвратяването и разследването на престъпления. За тази цел настоящото решение съдържа правила в следните области:

- а) разпоредби относно условията и процедурата за автоматично предаване на ДНК профили, дактилоскопични данни и определени данни от националната регистрация на превозните средства (глава 2);
- б) разпоредби относно условията за предоставяне на данни, свързани с големи събития с трансгранично измерение (глава 3);

в) разпоредби относно условията за предоставяне на информация с цел предотвратяване на терористични престъпления (глава 4);

г) разпоредби относно условията и процедурата за засилване на трансграничното полицейско сътрудничество чрез различни мерки (глава 5).

ГЛАВА 2

ОНЛАЙН-ДОСТЪП И ПОСЛЕДВАЩИ ИСКАНИЯ

РАЗДЕЛ 1

ДНК профили

Член 2

Създаване на национални файлове с ДНК анализи

1. Държавите-членки създават и съхраняват национални файлове с ДНК анализи за разследване на престъпления. Обработката на данните, съхранявани в тези файлове съгласно настоящото решение, се извършва в съответствие с настоящото решение, при съобразяване с националното законодателство, приложимо към обработката.

2. С цел изпълнение на настоящото решение държавите-членки осигуряват наличието на справочни данни от техните национални файлове с ДНК анализи, както е посочено в параграф 1, първо изречение. Справочните данни включват само ДНК профили, създадени от некодиращата част на ДНК, и референтен номер. Справочните данни не съдържат никакви данни, чрез които субектът им може да бъде пряко идентифициран. Справочните данни, които не принадлежат на никое физическо лице („неидентифицирани ДНК профили“), следва да бъдат разпознавани като такива.

3. Всяка държава-членка информира генералния секретариат на Съвета за националните файлове с ДНК анализи, към които се прилагат членове 2—6, както и за условията за автоматизирано търсене, посочени в член 3, параграф 1, в съответствие с член 36.

Член 3

Автоматизирано търсене на ДНК профили

1. При разследването на престъпления държавите-членки разрешават на националните звена за контакт на други държави-членки, посочени в член 6, достъп до справочните данни в техните файлове с ДНК анализи, с правомощието да провеждат автоматизирано търсене чрез сравняване на ДНК профили. Търсене може да се осъществява само в отделни случаи и в съответствие с националното законодателство на молещата държава-членка.

2. Ако автоматизирано търсене покаже, че предоставен ДНК профил съпада с ДНК профили, въведени в претърсвания от получаващата държава-членка файл, тогава националното звено за контакт на търсещата държава-членка получава по автоматизиран път справочните данни, на които е намерено съвпадение. Когато не е намерено съвпадение, за това се изпраща автоматизирано съобщение.

Член 4

Автоматизирано сравняване на ДНК профили

1. При разследването на престъпления държавите-членки, по взаимно съгласие и чрез националните си звена за контакт, сравняват ДНК профили от своите неидентифицирани ДНК профили с всички ДНК профили от другите справочни данни, съдържащи се в национални файлове с ДНК анализ. Профилите се предоставят и сравняват в автоматизирана форма. Неидентифицираните ДНК профили се предоставят за сравнение само в случаите, когато това е предвидено в националното законодателство на молещата държава-членка.

2. Когато държава-членка открие в резултат на сравнението, посочено в параграф 1, че някои предоставени ДНК профили съвпадат с профили от собствените ѝ файлове с ДНК анализи, тя незабавно предоставя на националното звено за контакт на другата държава-членка справочните данни, за които е намерено съвпадение.

Член 5

Предоставяне на допълнителни лични данни и друга информация

Когато процедурите, посочени в членове 3 и 4, покажат съвпадение между ДНК профили, предоставянето на допълнителни налични лични данни и друга информация, отнасяща се до справочните данни, се урежда от националното законодателство, включително от правилата за правна помощ на помолената държава-членка.

Член 6

Национално звено за контакт и мерки за изпълнение

1. За целите на предоставянето на данните, посочени в членове 3 и 4, всяка държава-членка определя национално звено за контакт. Правомощията на националните звена за контакт се уреждат от приложимото национално законодателство.

2. Подробностите за техническата уредба на процедурите, посочени в членове 3 и 4, се описват в мерките за изпълнение, посочени в член 33.

Член 7

Събиране на клетъчен материал и предоставяне на ДНК профили

Когато в текущо разследване или наказателно производство няма наличен ДНК профил за дадено лице на територията на помолената държава-членка, същата осигурява правна помощ, като събира и изследва клетъчен материал от това лице и предоставя получения ДНК профил, при условие че:

- а) молещата държава-членка посочи причината, поради която изисква това;
- б) молещата държава-членка представи заповед за разследване или изявление на компетентния орган, както е предвидено в законодателството на тази държава-членка, в което се

посочва, че изискванията за събиране и изследване на клетъчен материал биха били изпълнени, ако съответното лице се намира на територията на молещата държава-членка; и

- в) съгласно законодателството на помолената държава-членка са изпълнени изискванията за събиране и изследване на клетъчен материал и за предоставяне на получения ДНК профил.

РАЗДЕЛ 2

Дактилоскопични данни

Член 8

Дактилоскопични данни

С цел изпълнение на настоящото решение държавите-членки осигуряват наличието на справочни данни от файла за националните автоматизирани системи за дакталоскопична идентификация, създадени за предотвратяване и разследване на престъпления. Справочните данни включват само дакталоскопични данни и референтен номер. Справочните данни не съдържат никакви данни, чрез които субектът на данните може да бъде пряко идентифициран. Справочните данни, които не могат да бъдат отнесени към никое лице („неидентифицирани дакталоскопични данни“), следва да бъдат разпознаваеми като такива.

Член 9

Автоматизирано търсене на дакталоскопични данни

1. За предотвратяване и разследване на престъпления държавите-членки разрешават на националните звена за контакт на други държави-членки, посочени в член 11, достъп до справочните данни в създадените от тях за тази цел автоматизирани системи за дакталоскопична идентификация, с правомощието да провеждат автоматизирано търсене чрез сравняване на дакталоскопични данни. Търсенето може да се осъществява само в отделни случаи и в съответствие с националното законодателство на молещата държава-членка.

2. Потвърждаването на съвпадение на дакталоскопични данни със справочни данни, съхранявани от администрацията на файла държава-членка, се осъществява от националното звено за контакт на молещата държава-членка посредством автоматизирано предоставяне на справочните данни, необходими за ясно съвпадение.

Член 10

Предоставяне на допълнителни лични данни и друга информация

Когато процедурата, посочена в член 9, покаже съвпадение между дакталоскопични данни, предоставянето на всякакви допълнителни налични лични данни и друга информация, отнасяща се до справочните данни, се урежда от националното законодателство, включително от правилата за правна помощ на помолената държава-членка.

Член 11

Национално звено за контакт и мерки за изпълнение

1. За целите на предоставянето на данни, предвидено в член 9, всяка държава-членка определя национално звено за контакт. Правомощията на националните звена за контакт се уреждат от приложимото национално законодателство.

2. Подробностите за техническата уредба на процедурата, посочена в член 9, се описват в мерките за изпълнение, посочени в член 33.

РАЗДЕЛ 3

Данни за регистрацията на превозните средства

Член 12

Автоматизирано търсене на данни за регистрацията на превозните средства

1. За предотвратяване и разследване на престъпления и в работата си по други нарушения, попадащи в юрисдикцията на съдилищата или на прокуратурата на търсещата държава-членка, както и за поддържане на обществената сигурност, държавите-членки предоставят на националните звена за контакт на други държави-членки, както е посочено в параграф 2, достъп до следните национални данни за регистрация на превозните средства, с правомощието да провеждат автоматизирано търсене в отделни случаи:

- а) данни, свързани с притежатели или държатели; и
- б) данни, свързани с превозни средства.

Търсенето може да се провежда само с пълен номер на шасито или пълен регистрационен номер. Търсенето може да се осъществява само в съответствие с националното законодателство на търсещата държава-членка.

2. За целите на предоставянето на данни, предвидено в параграф 1, всяка държава-членка определя национално звено за контакт по постъпващи искания. Правомощията на националните звена за контакт се уреждат от приложимото национално законодателство. Подробностите за техническата уредба на процедурата се описват в мерките за изпълнение, посочени в член 33.

ГЛАВА 3

ГОЛЕМИ СЪБИТИЯ

Член 13

Предоставяне на нелични данни

За предотвратяване на престъпления и за поддържане на обществения ред и сигурността по време на големи събития с трансгранично измерение, и по-специално спортни събития или заседания на Европейския съвет, държавите-членки, в

съответствие с националното законодателство на предоставящата държава-членка, си предоставят взаимно всякакви нелични данни, изисквани за тези цели, както при поискване, така и по своя инициатива.

Член 14

Предоставяне на лични данни

1. За предотвратяване на престъпления и за поддържане на обществения ред и сигурността по време на големи събития с трансгранично измерение, по-специално спортни състезания или заседания на Европейския съвет, държавите-членки, както при поискване, така и по своя инициатива, си предоставят взаимно лични данни, ако постановените окончателни присъди или други обстоятелства дават основание да се счита, че субектите на данните ще извършат престъпление по време на събитието или представляват заплаха за обществения ред и сигурността, доколкото предоставянето на подобни данни е разрешено от националното законодателство на предоставящата държава-членка.

2. Личните данни могат да бъдат обработвани само за целите, посочени в параграф 1, и за конкретните събития, за които са предоставени. Предоставените данни трябва да се заличат незабавно след постигане на целите, посочени в параграф 1, или ако те са вече непостижими. Предоставените данни трябва във всички случаи да бъдат заличени след не повече от една година.

Член 15

Национално звено за контакт

За целите на предоставянето на данни, посочено в членове 13 и 14, всяка държава-членка определя национално звено за контакт. Правомощията на националните звена за контакт се уреждат от приложимото национално законодателство.

ГЛАВА 4

МЕРКИ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА ТЕРОРИСТИЧНИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Член 16

Предоставяне на информация с цел предотвратяване на терористични престъпления

1. За предотвратяването на терористични престъпления държавите-членки могат, в съответствие с националното им законодателство, в отделни случаи, дори да няма отправено искане към тях, да предоставят на посочените в параграф 3 национални звена за контакт на други държави-членки личните данни и информация, указани в параграф 2, доколкото това е необходимо, тъй като конкретни обстоятелства дават основание да се счита, че субектите на данните ще извършат престъпление, както е посочено в членове 1—3 от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата с тероризма⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3.

2. Предоставяните данни включват фамилия, първи имена, дата и място на раждане и описание на обстоятелствата, пораждащи убеждението, посочено в параграф 1.

3. Всяка държава-членка определя национално звено за контакт с цел обмен на информация с националните звена за контакт на другите държави-членки. Правомощията на националните звена за контакт се уреждат от приложимото национално законодателство.

4. Предоставящата държава-членка може, в съответствие с националното законодателство, да наложи условия за използването на подобни данни и информация от получаващата държава-членка. Тези условия обвързват получаващата държава-членка.

ГЛАВА 5

ДРУГИ ФОРМИ НА СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 17

Съвместни операции

1. За да засилят полицейското сътрудничество, определените от държавите-членки компетентни органи могат, при поддържане на обществен ред и сигурността, както и при предотвратяване на престъпления, да въвеждат съвместни патрули и други съвместни операции, в които определени служители или други длъжностни лица („служители“) от други държави-членки участват в операции на територията на държава-членка.

2. Всяка държава-членка може, като приемаща държава-членка, в съответствие със собственото си национално законодателство и със съгласието на изпращащата държава-членка, да предостави изпълнителни правомощия на служителите на изпращащата държава-членка, участващи в съвместни операции, или, доколкото позволява законодателството на приемащата държава-членка, да позволи на служителите от изпращащите държави-членки да упражняват техните изпълнителни правомощия в съответствие със законодателството на изпращащата държава-членка. Подобни изпълнителни правомощия могат да се упражняват само под ръководството на служителите от приемащата държава-членка и по правило — само в тяхно присъствие. Служителите на изпращащите държави-членки се подчиняват на националното законодателство на приемащата държава-членка. Приемащата държава-членка поема отговорност за техните действия.

3. Служителите на изпращащи държави-членки, които участват в съвместни операции, се подчиняват на инструкциите, дадени от компетентния орган на приемащата държава-членка.

4. Държавите-членки представят декларации, посочени в член 36, в които посочват практическите аспекти на сътрудничеството.

Член 18

Съдействие във връзка с масови събирания, бедствия и сериозни произшествия

Компетентните органи на държавите-членки си оказват взаимно съдействие в съответствие с националното законодателство във

връзка с масови събирания и подобни големи събития, както и във връзка с бедствия и сериозни произшествия, като се стремят да предотвратяват престъпления и да опазват обществен ред и сигурността, като:

- а) взаимно се уведомяват възможно най-бързо за подобни ситуации с трансгранично въздействие и като обменят имаща отношение към случая информация;
- б) предприемат и координират необходимите полицейски мерки в рамките на територията си при ситуации с трансгранично въздействие;
- в) доколкото е възможно, изпращат служители, специалисти и консултанти, както и предоставят оборудване по искане на държавата-членка, на чиято територия е възникнала ситуацията.

Член 19

Употреба на оръжие, боеприпаси и оборудване

1. Служители от изпращаща държава-членка, които участват в съвместна операция на територията на друга държава-членка по силата на член 17 или 18, могат да носят в нея собствените си национални униформи. Те могат да носят такива оръжия, боеприпаси и оборудване, каквито им позволява националното законодателство на изпращащата държава-членка. Приемащата държава-членка може да забрани на служители от изпращащата държава-членка да носят определени оръжия, боеприпаси или оборудване.

2. Държавите-членки представят декларации, посочени в член 36, в които се изброяват оръжията, боеприпасите и оборудването, които могат да се използват само при законна самоотбрана или за отбрана на други лица. Служителят на приемащата държава-членка, който отговаря за практическото извършване на операцията, може в отделни случаи и в съответствие с националното законодателство да издава разрешение за употреба на оръжие, боеприпаси и оборудване и за други цели, освен посочените в първото изречение. Употребата на оръжие, боеприпаси и оборудване се урежда от законодателството на приемащата държава-членка. Компетентните органи се информират взаимно за оръжието, боеприпасите и оборудването, които са разрешени, както и за условията за употребата им.

3. Ако служители от една държава-членка използват превозни средства в действия по настоящото решение на територията на друга държава-членка, те спазват същите правила за движение по пътищата, каквито и служителите на приемащата държава-членка, включително и по отношение на предимството по пътищата и всякакви други специални привилегии.

4. Държавите-членки представят декларации, посочени в член 36, в които посочват практическите аспекти на употребата на оръжие, боеприпаси и оборудване.

Член 20

Защита и съдействие

От държавите-членки се изисква да предоставят на пресичащите границата служители от други държави-членки същата защита и съдействие в хода на изпълнение на техните задължения, каквато оказват и на собствените си служители.

Член 21

Общи правила за гражданска отговорност

1. Когато длъжностни лица на една държава-членка извършват операции съгласно член 17 в друга държава-членка, тяхната държава-членка носи отговорност за всички причинени от тях по време на техните операции вреди в съответствие със законодателството на държавата-членка, на чиято територия те извършват операциите.

2. Държавата-членка, на чиято територия е нанесена вредата, посочена в параграф 1, поправя тази вреда съгласно условията, приложими за вреди, причинени от собствените ѝ длъжностни лица.

3. В случая, предвиден в параграф 1, държавата-членка, чиито длъжностни лица са нанесли вреда на някое лице на територията на друга държава-членка, възстановяват на последната в пълен размер всички суми, които тя е заплатила на пострадалите или на упълномощените от тяхно име.

4. Когато длъжностни лица на една държава-членка извършват операции съгласно член 18 в друга държава-членка, последната носи отговорност в съответствие с националното си законодателство за всички вреди, нанесени от тях по време на техните операции.

5. Когато вредата, посочена в параграф 4, е резултат от груба небрежност или умишлено неправомерно поведение, приемащата държава-членка може да поиска от изпращащата държава-членка да ѝ бъдат възстановени всички суми, изплатени на пострадалите или на упълномощените от тяхно име.

6. Без да се засяга упражняването на правата ѝ по отношение на трети страни и с изключение на параграф 3, всяка държава-членка се въздържа в случая, предвиден в параграф 1, да иска обезщетение за вредите, които е претърпяла от друга държава-членка.

Член 22

Наказателна отговорност

Служителите, извършващи операции на територията на друга държава-членка съгласно настоящото решение, се третират по същия начин като служителите на приемащата държава-членка по отношение на всички престъпления, които може да са извършени от или срещу тях, освен ако не е предвидено друго в друго споразумение с обвързващ характер за съответните държави-членки.

Член 23

Трудови правоотношения

Спрямо служителите, извършващи операции на територията на друга държава-членка съгласно настоящото решение, се прилагат

разпоредбите на трудовото право, приложими в тяхната собствена държава-членка, по-специално онези, които касаят дисциплинарни правила.

ГЛАВА 6

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 24

Определения и обхват

1. За целите на настоящото решение:

- a) „обработка на лични данни“ означава всякаква операция или набор от операции, извършвани със или без автоматизирани средства по отношение на личните данни, като събиране, записване, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, сортиране, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предоставяне, разпространяване или друга форма на предоставяне, равняване, комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване на данни. Обработката по смисъла на настоящото решение включва и уведомяване за това, дали има или няма попадение;
- б) „автоматизирана процедура за търсене“ означава пряк достъп до автоматизирани файлове на друг орган, при който отговорът на процедурата по търсенето е напълно автоматизиран;
- в) „обозначаване“ означава маркирането на съхранените лични данни, без да се цели ограничаване на тяхната обработка в бъдеще;
- г) „блокиране“ означава маркирането на съхранените лични данни с цел ограничаване на тяхната обработка в бъдеще.

2. Следните разпоредби се прилагат към данни, които се предоставят или са били предоставени в съответствие с настоящото решение, освен ако в предходните глави не е предвидено друго.

Член 25

Степен на защита на данните

1. По отношение на обработката на лични данни, които се предоставят или са били предоставени в съответствие с настоящото решение, всяка държава-членка осигурява степен на защита на личните данни в националното си законодателство, която е най-малкото равностойна на тази, произтичаща от Конвенцията на Съвета на Европа за защита на физическите лица при автоматизираната обработка на лични данни от 28 януари 1981 г. и допълнителния протокол към нея от 8 ноември 2001 г., като взема предвид Препоръка № R (87) 15 от 17 септември 1987 г. на Комитета на министрите на Съвета на Европа към държавите-членки, регламентираща използването на лични данни в полицейския сектор, както и случаите, в които няма автоматизирана обработка на данни.

2. Предоставянето на лични данни, предвидено в настоящото решение, не може да се осъществи преди разпоредбите в настоящата глава да са въведени в националното законодателство на територията на държавите-членки, участващи в подобно предоставяне. Съветът решава единодушно дали това условие е спазено.

3. Параграф 2 не се прилага към тези държави-членки, в които предоставянето на лични данни, предвидено в настоящото решение, е започнало съгласно Договора от 27 май 2005 г. между Кралство Белгия, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия и Република Австрия относно засилването на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма, трансграничната престъпност и незаконната миграция („Договора от Прюм“).

Член 26

Цел

1. Обработката на лични данни от получаващата държава-членка се разрешава единствено за целите, за които са предоставени данните, в съответствие с настоящото решение. Обработката за други цели се разрешава единствено с предварителното разрешение на държавата-членка, администрираща файла, и се подчинява само на националното законодателство на получаващата държава-членка. Такова разрешение може да бъде дадено, при условие че в националното законодателство на държавата-членка, администрираща файла, е разрешена обработката за такива други цели.

2. Обработката на данни, предоставени в съответствие с членове 3, 4 и 9, от страна на търсещата или сравняващата държава-членка, се разрешава единствено за да се:

- а) установи дали има съвпадение между сравняваните ДНК профили или дактилоскопични данни;
- б) изготви и подаде полицейско или съдебно искане за правна помощ в съответствие с националното законодателство, когато тези данни съвпадат;
- в) направи запис по смисъла на член 30.

Държавата-членка, която администрира файла, може да обработи предоставените ѝ в съответствие с членове 3, 4 и 9 данни само когато това е необходимо с цел сравнение, като предоставя автоматизирани отговори на търсения или записи, извършени в съответствие с член 30. Предоставените данни се заличават непосредствено след сравняването на данните след получаването на автоматизирани отговори на търсене, освен когато се налага по-нататъшна обработка за целите, посочени в първа алинея, букви б) и в).

3. Данните, предоставени в съответствие с член 12, могат да се използват от държавата-членка, администрираща файла, само когато това е необходимо с цел предоставяне на автоматизирани отговори на процедури по търсене или запис, както е посочено в член 30. Предоставените данни се заличават непосредствено след получаването на автоматизирани отговори на търсенето, освен ако не е необходима допълнителна обработка на запис съгласно член 30. Търсещата държава-членка може да използва получените данни в отговор само за процедурата, за която е извършила търсенето.

Член 27

Компетентни органи

Предоставените лични данни могат да се обработват само от властите, органите и съдилищата, които са натоварени със задачи по изпълнение на целите, посочени в член 26. По-специално, данните могат да бъдат предоставени на други лица само с предварителното разрешение на предоставящата държава-членка и в съответствие със законодателството на получаващата държава-членка.

Член 28

Точност, актуалност и срок за съхранение на данните

1. Държавите-членки осигуряват точността и актуалността на личните данни. Ако стане известно *ex officio* или от уведомление от субекта на данните, че са предоставени погрешни данни или данни, които не е трябвало да бъдат предоставени, това се съобщава незабавно на получаващата(ите) държава(и)-членка(и). Въпросната(ите) държава(и)-членка(и) е(са) длъжна(и) да коригира(т) или заличи(ат) данните. Освен това предоставените лични данни се коригират, ако се установи, че са погрешни. Ако получаващият информацията орган има основания да счита, че предоставените данни са погрешни или че трябва да се заличат, предоставящият ги орган следва да бъде уведомен за това.

2. Данни, чиято точност се оспорва от субекта на данните и чиято точност или неточност не може да бъде установена, се маркират с флагче по искане на субекта на данните в съответствие с националното законодателство на държавите-членки. Ако е налице флагче, то може да бъде отстранено в съответствие с националното законодателство на държавите-членки и само с разрешението на субекта на данните въз основа или на решение на компетентен съд, или на независим орган за защита на данните.

3. Предоставени лични данни, които не е трябвало да бъдат предоставени или получени, се заличават. Законно предоставени и получени данни се заличават:

- а) ако не са или вече не са необходими за целта, за която са предоставени; ако са били предоставени лични данни, които не са били поискани, получаващият орган незабавно проверява дали те са необходими за целите, за които са били предоставени;
- б) след изтичане на максималния срок за съхранение на данни, предвиден в националното законодателство на предоставящата ги държава-членка, ако предоставящият орган е информирал получаващия орган за тези максимални срокове към момента на предоставяне на данните.

Когато има основание да се счита, че заличаването ще увреди интересите на субекта на данните, вместо да бъдат заличени, данните се блокират в съответствие с националното законодателство. Блокираните данни могат да се предоставят или използват единствено за целта, която е предотвратила тяхното заличаване.

Член 29

Технически и организационни мерки за осигуряване на защитата и сигурността на данните

1. Предоставящите и получаващите органи предприемат стъпки, за да осигурят ефективната защита на личните данни от случайно или неразрешено унищожаване, случайна загуба, неразрешен достъп, неразрешено или случайно изменение и неразрешено разкриване.

2. Особеностите на техническата спецификация на процедурата за автоматизирано търсене се уреждат в мерките за изпълнение, посочени в член 33, които гарантират, че:

- a) се предприемат модерни технически мерки, за да се осигури защитата и сигурността на данните, по-специално тяхната поверителност и неприкосновеност;
- б) се използват признати от компетентните органи процедури за криптиране и разрешаване, когато се използват общодостъпни мрежи; и
- в) допустимостта на търсене в съответствие с член 30, параграфи 2, 4 и 5, може да бъде проверена.

Член 30

Протоколиране и записване; специални правила, уреждащи автоматизираното и неавтоматизираното предоставяне

1. Всяка държава-членка гарантира, че всяко неавтоматизирано предоставяне и всяко неавтоматизирано получаване на лични данни от администриращия файла орган и от търсещия орган се протоколира, за да се удостовери допустимостта на предоставянето. Протоколът включва следната информация:

- a) основанието за предоставяне;
- б) предоставените данни;
- в) датата на предоставяне; и
- г) името или референтния номер на търсещия орган и на органа, администриращ файла.

2. Следното се отнася до автоматизираното търсене на данни въз основа на членове 3, 9 и 12 и до автоматизираното сравняване съгласно член 4:

- a) само специално оправомощени служители на националните звена за контакт могат да извършват автоматизирано търсене или сравняване. Списъкът на служителите, оправомощени да извършват автоматизирано търсене или сравняване, се предоставя при поискване на надзорните органи, посочени в параграф 5, и на другите държави-членки;

- б) всяка държава-членка гарантира, че всяко предоставяне и получаване на лични данни от органа, администриращ файла, и от търсещия орган се записва, като включително се отбелязва дали има или няма попадение. Записът включва следната информация:

- i) предоставените данни;
- ii) датата и точното време на предоставяне; и
- iii) наименованието или референтния номер на търсещия орган и на органа, администриращ файла.

Освен това търсещият орган записва основанието за търсене или предоставяне, идентификатора на служителя, провел търсенето, и този на служителя, поръчал търсенето или предоставянето.

3. При поискване органът, който прави записа, незабавно съобщава записаните данни на компетентните органи по защита на данните на съответната държава-членка, най-късно до четири седмици след получаване на искането. Записаните данни могат да се използват само за следните цели:

- a) наблюдение на защитата на данните;
- б) гарантиране на сигурността на данните.

4. Записаните данни се защитават с подходящи мерки срещу неуместна употреба и други форми на неправилна употреба и се съхраняват в продължение на две години. След изтичането на срока на съхранение записаните данни се заличават незабавно.

5. Отговорността за проверка на законността на предоставянето или получаването на лични данни се носи от независимите органи за защита на данните или, когато е уместно, от съдебните органи на съответните държави-членки. Всеки може да поиска от тези органи да проверят законността на обработката на данни по отношение на неговата личност в съответствие с националното законодателство. Независимо от подобни искания тези органи и органите, отговарящи за записването, провеждат случайни проверки на законността на предоставянето въз основа на използваните файлове.

Резултатите от подобни проверки се съхраняват с цел инспекция от независимите органи за защита на данните в продължение на 18 месеца. След изтичането на този срок те се заличават незабавно. От всеки независим орган за защита на данните може да бъде поискано от независим орган за защита на данните на друга държава-членка да упражни правомощията си в съответствие с националното законодателство. Независимите органи за защита на данните на държавите-членки извършват инспекционните задачи, необходими за взаимно сътрудничество, по-специално чрез обмяна на подходяща информация.

Член 31

Права на субектите на данни на информация и обезщетения

1. По искане на субекта на данните съгласно националното законодателство му се предоставя информация в съответствие с националното законодателство на този субект срещу представяне на доказателство за неговата самоличност, без неоснователни разходи, в разбираема форма и без неприемливо закъснение относно данните, обработени по отношение на неговата личност, произхода на данните, получателя или групите получатели, предвидената цел на обработката и, когато това се изисква от националното законодателство, правното основание за обработката. Освен това субектът на данните има правото на поправка на неточни данни и на заличаване на незаконно обработени данни. Държавите-членки също гарантират, че в случай на нарушение на правата му във връзка със защита на данните, субектът на данните има възможност да подаде жалба до независим съд или трибунал по смисъла на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека или до независим надзорен орган по смисъла на член 28 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾ и че той е получил възможността да подаде иск за щети или да потърси друга форма на законна компенсация. Подробните правила относно процедурата за упражняване на тези права и основанията за ограничаване правото на достъп се уреждат от съответните национални правни разпоредби на държавата-членка, в която субектът на данните упражнява своите права.

2. Когато орган на една държава-членка е предоставил лични данни по силата на настоящото решение, получаващият орган на другата държава-членка не може да използва неточността на предоставените данни като основание да избегне отговорността спрямо ошетената страна съгласно националното законодателство. Ако срещу получаващия орган бъдат присъдени щети поради използвани от него неточни предоставени данни, органът, който е предоставил данните, възстановява на получаващия орган пълния размер на изплатеното от него обезщетение.

Член 32

Информация, поискана от държавите-членки

Получаващата държава-членка по искане на предоставящата държава-членка я информира за обработката на предоставените данни и за получения резултат.

ГЛАВА 7

РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 33

Мерки за изпълнение

Съветът приема с квалифицирано мнозинство и след консултация с Европейския парламент мерките, необходими за изпълнение на настоящото решение на равнището на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

Член 34

Разходи

Всяка държава-членка поема оперативните разходи, направени от нейните органи във връзка с прилагането на настоящото решение. В специални случаи заинтересованите държави-членки могат да постигнат различни договорености.

Член 35

Връзка с други правни инструменти

1. Спрямо заинтересованите държави-членки се прилагат имащите отношение към тях разпоредби на настоящото решение вместо съответстващите им разпоредби, съдържащи се в Договора от Прюм. Всички други разпоредби от Договора от Прюм остават приложими между договарящите страни по него.

2. Без да се засягат ангажиментите им по други актове, приети съгласно дял VI от Договора:

- а) Държавите-членки могат да продължат да прилагат двустранните или многостранни споразумения или договорености за трансгранично сътрудничество, които са в сила към датата на приемане на настоящото решение, доколкото подобни споразумения или договорености не са несъвместими с неговите цели.
- б) Държавите-членки могат да сключват или привеждат в сила двустранни или многостранни споразумения или договорености за трансгранично сътрудничество след влизането в сила на настоящото решение, доколкото подобни споразумения или договорености предвиждат удължаване или разгръщане на целите на настоящото решение.

3. Споразуменията и договореностите, посочени в параграфи 1 и 2, не могат да засягат взаимоотношенията с държави-членки, които не са страни по тях.

4. В срок от четири седмици от пораждаването на действие на настоящото решение държавите-членки информират Съвета и Комисията за съществуващите споразумения или договорености по смисъла на параграф 2, буква а), които те желаят да продължат да прилагат.

5. Държавите-членки също информират Съвета и Комисията за всякакви нови споразумения или договорености по смисъла на параграф 2, буква б), в рамките на три месеца от подписването им, или в случай на правни инструменти, които са подписани преди приемането на настоящото решение, в рамките на три месеца от тяхното влизане в сила.

6. Нищо в настоящото решение не засяга двустранните или многостранни споразумения или договорености между държавите-членки и трети държави.

7. Настоящото решение не засяга съществуващите споразумения за правна помощ или за взаимно признаване на съдебни решения.

Член 36

Изпълнение и декларации

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с разпоредбите на настоящото решение в рамките на една година от пораждаването на действие на настоящото решение, с изключение на разпоредбите на глава 2, по отношение на които необходимите мерки ще бъдат предприети в рамките на три години от пораждаването на действие на настоящото решение и на решението на Съвета относно изпълнението на настоящото решение.

2. Държавите-членки информират генералния секретариат на Съвета и Комисията, че са изпълнили наложените им по силата на настоящото решение задължения и са представили предвидените в него декларации. При това всяка държава-членка може да посочи, че ще започне да прилага незабавно настоящото решение в отношенията си с онези държави-членки, които са подали същата нотификация.

3. Декларациите, представени в съответствие с параграф 2, могат да се изменят по всяко време посредством декларация, подадена до генералния секретариат на Съвета. Генералният секретариат на

Съвета изпраща получените декларации на държавите-членки и на Комисията.

4. На основата на тази и на друга информация, предоставена от държавите-членки при поискване, до 28 юли 2012 г. Комисията предоставя на Съвета доклад относно изпълнението на настоящото решение, придружен от предложенията, които е сметнала за подходящи за по-нататъшно развитие.

Член 37

Прилагане

Настоящото решение поражда действие двадесет дни след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 23 юни 2008 година.

За Съвета

Председател

I. JARC